



_ SEMINARIUM Z POLSKIMI STUDENTAM

Materials Science and Technology w Trnawie. W trakcie wizyty nasi goście prowadzili seminaria i wykłady ze studentami, odwiedzili także takie przedsiębiorstwa jak ProALPHA Polska Sp. z o.o. w Zielonej Górze, Keiper Polska Sp. z o.o. - Johnson Controls Company w Świebodzinie oraz Urząd Miasta w Zielonej Górze.

Celem wizyty było ustalenie dalszych obszarów współpracy naukowej i dydaktycznej z naszym Wydziałem, co zostało szczegółowo omówione w trakcie spotkania z panią dziekan prof. Janiną Stankiewicz. W najbliższym czasie będzie przygotowany wspólny projekt oraz zostanie rozwinięta wymiana międzyuczelniana. Już niebawem będziemy gościć na naszym wydziale czterech doktorantów ze Słowacji. Warto nadmienić, że prof. Miloš Čambál oraz prof. Dagmar Cagaňová mają status profesorów wizytujących w naszej Uczelni, a nasz kolega dr inż. Marcin Relich już niebawem wyjedzie na trzymiesięczny staż dydaktyczno-naukowy do słowackiej uczelni.

Anetta Barska

_ WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY

_ Wykład z cyklu Zielonogórskie *Konwersatorium Filozoficzne*

Metoda sokratyczna w nauczaniu filozofii to tytuł wykładu, który dla licznie zgromadzonej publiczności wygłosił dr Paweł Walczak w ramach *Zielonogórskiego Konwersatorium Filozoficznego*, organizowanego przez Oddział Zielonogórski Polskiego Towarzystwa Filozoficznego oraz Instytut Filozofii UZ.

W swojej prezentacji autor zwrócił uwagę na wartość i znaczenie rozmowy w nauczaniu etyki i filozofii oraz omówił pewną szczególną jej formę, którą zaproponowano po raz pierwszy w Niemczech, gdzie od ponad stu lat jest stosowana jako narzędzie nauczania i popularyzacji wiedzy filozoficznej i etycznej. Wielowiekowe doświadczenie dydaktyczne zaowocowało wieloma sformalizowanymi metodami nauczania opartymi na rozmowie: od klasycznej dialektyki, poprzez średniowieczną dysputę, aż po współczesne pogadanki, gry dyskusyjne i debaty. Rozmowa, aby w pełni spełniała swą dydaktyczną funkcję, musi spełniać pewne warunki. Twórcy metody rozmowy sokratycznej określają owe warunki jako paradygmat sokratejski, który jest przeciwstawiany paradygmatowi sofistycznemu. Rozmowa sofistyczna jest przeznaczona dla elit, polega na perswazji i współzawodnictwie, liczy się w niej sukces, rozumiany jako pokonanie przeciwnika. Rozmowa sokratyczna opiera się na pewnych założeniach, takich jak: powszechność, równość uczestniczących stron, oparcie na konkretności, non-dogmatyzm, konsensus dający pierwszeństwo porozumieniu przed szybkimi wnioskami. Punktem wyjścia każdej rozmowy jest konkretna sytuacja, której do-

świadczył któryś z uczestników. Omawiając konkretny przypadek uczestnicy stopniowo starają się dochodzić do ogólnych wniosków, które mogą pomóc im w rozwiązaniu omawianego problemu. Proces uniwersalizacji wniosków jest powolny, poprzedzony staranną analizą wszelkich ukrytych i jawnych założeń.

Twórcą metody rozmowy sokratycznej (*Sokratisches Gespräch*) jest Leonard Nelson (1882-1927), który opracował teoretyczne założenia tejże. Sformułował szereg zasad odnoszących się do doboru omawianego problemu, przebiegu rozmowy, działania prowadzącego rozmowę oraz sposobu argumentacji. Obecnie w Niemczech funkcjonuje stowarzyszenie Gesellschaft für Sokratisches Philosophieren (GSP) zajmujące się popularyzacją tej metody poprzez publikacje, organizowanie seminariów, kilkudniowych otwartych sesji warsztatowych, szkolenie nauczycieli i instruktorów.

Wykład wywołał ożywioną dyskusję nad stanem edukacji filozoficznej w Polsce, która zarówno na poziomie przedmaturalnym jak i na poziomie szkolnictwa wyższego pozostawia wiele do życzenia. Problem dotyczy nie tylko braku filozofii w programach kształcenia, ale również słabego przygotowania dydaktycznego nauczycieli filozofii. Słuchacze zgodzili się z dr. Walczakiem, że w edukacji filozoficznej ważna jest nie tylko wiedza, ale również szereg „filozoficznych” umiejętności i kompetencji, których kształtowanie powinno się odbywać właśnie metodami dyskusyjnymi.

Tomasz Turowski